

บทที่ 5

การพิสูจน์สมมติฐาน และอภิปรายผลการวิจัย

การนำเสนอผล เรื่อง การใช้ตุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม ผู้วิจัยได้จำแนกดังนี้

- การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระข้อมูลภูมิหลังและลักษณะทั่วไปของ กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman rank correlation)
- การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi square) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ t - test ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการศึกษาในแต่ละตอนข้างต้น มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนี้ เป็นการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมด 7 ข้อ ซึ่งการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปร ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระ โดยเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ($X_1, \dots, X_7$) ด้วยกันแล้ว ตัวแปรอิสระแต่ละตัวจะมีอิทธิพลหรือเกี่ยวข้องกับตามแปรตามอย่างไร ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระข้อมูลภูมิหลังและลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇
X ₁	1.000						
X ₂	-.044	1.000					
X ₃	.365	-.194**	1.000				
X ₄	.090	.621**	-.082	1.000			
X ₅	.548**	-.151*	.319**	.143*	1.000		
X ₆	-.458**	.109	-.360**	.039	-.363**	1.000	
X ₇	-.068	.204**	-.049	.238**	.097	.200**	1.000

หมายเหตุ

** หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

X₁ หมายถึง อายุ

X₂ หมายถึง ระดับการศึกษา

X₃ หมายถึง สถานภาพการสมรส

X₄ หมายถึง ยศ ตำแหน่ง

X₅ หมายถึง ระยะเวลาในการทำงาน งานปราบปรามอาชญากรรม

X₆ หมายถึง ประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม

X₇ หมายถึง ความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม

จากตารางที่ 13 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์และระดับความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงมี 1 คู่ เนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า

อยู่ระหว่าง 0.6 - 0.8 ตัวแปรอิสระดังกล่าวมีความสัมพันธ์คือ X_2 และ X_4 มีค่า 0.621 ซึ่งอธิบายได้ว่า ระดับการศึกษา และ ยศ ตำแหน่ง ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ในเชิงบวก กล่าวคือ ถ้าหากกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาสูง ยศและตำแหน่งก็จะมีในระดับสูง เช่นเดียวกัน ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางมี 2 คู่ เนื่องจากมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.4 - 0.6 ตัวแปรอิสระ ดังกล่าวมีความสัมพันธ์คือ X_1 และ X_5 มีค่า 0.548 ซึ่งอธิบายได้ว่า อายุและระยะเวลาในการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรม มีความสัมพันธ์กันระดับกลางในเชิงบวก X_1 และ X_6 มีค่า -0.458 อธิบายได้ว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กันระดับกลาง กับประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ในเชิงลบ ส่วนตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ และระดับต่ำ มีทั้งหมด 6 คู่ เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า 0.4 ตามรายละเอียดค่าสัมประสิทธิ์ตามตารางดังกล่าว

ส่วนตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ต่ำกว่า นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จะขอไม่นำมากล่าวในที่นี้

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ
ไคสแควร์ (Chi-square) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ t-test ในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบ
สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1   เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุน้อย จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม
มากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุมาก

ตารางที่ 14   แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเจ้าพนักงานตำรวจกับการใช้ดุลยพินิจในการ
ทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุน้อย (ต่ำกว่า 30 ปี)	57	(28.5)	30	(15.0)	87	(43.5)
อายุมาก (สูงกว่า 30 ปีขึ้นไป)	91	(45.5)	22	(11.0)	113	(56.5)
รวม	148	(74.0)	52	(26.0)	200	(100.0)

Chi – square = 5.759

Significance = 0.013

จากตารางที่ 14   การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระ
ด้านอายุของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นตัวแปรตาม
พบว่า การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุน้อย คือ มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนใหญ่
ร้อยละ 28.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรม มากกว่าที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุมาก คือ มีอายุมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรม มากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างอายุของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi – square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi – square = 5.759 และค่า Significance = 0.013 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ในทางสถิติ

ตารางที่ 15 แสดงการแบ่งระดับอายุของเจ้าพนักงานตำรวจและการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว (One tailed test)

การใช้ดุลยพินิจในการทำ วิสามัญฆาตกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
อายุน้อย (ต่ำกว่า 30 ปี)	87	1.3448	.4781
อายุมาก (สูงกว่า 30 ปี ขึ้นไป)	113	1.1947	.3977

$$t - \text{test} = 2.423$$

$$df = 198$$

จากตารางที่ 15 การทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ค่า t จากตาราง จึงยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยทำการวิจัย แสดงว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุน้อย จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุมาก

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยนี้ จะเห็นได้ว่าความแตกต่างในด้านอายุของเจ้าพนักงานตำรวจ มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมคนร้าย ซึ่งหากพิจารณาตามสมมติฐาน แสดงว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ หากมีเหตุอาชญากรรมที่เจ้าพนักงานตำรวจอาจต้องยิงต่อสู้กับคนร้าย เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุมาก คือ อายุมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป ความคิดความอ่าน ความรอบครอบ ในการตัดสินใจ ถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นภายหลังการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจ ไตร่ตรอง ดังกล่าว จะมีมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุน้อย คือ อายุน้อยกว่า 30 ปี ลงมา การตัดสินใจในการทำวิสามัญฆาตกรรมเมื่อประสบเหตุอาชญากรรม เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุมากกว่า ก็ตัดสินใจในการทำวิสามัญฆาตกรรมน้อยกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุน้อย

สมมติฐานที่ 2 เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของเจ้าพนักงานตำรวจกับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาต่ำ (ต่ำกว่าปริญญาตรี)	63	(31.5)	39	(19.5)	102	(51.0)
ระดับการศึกษาสูง (ปริญญาตรีหรือสูงกว่า)	85	(42.5)	13	(6.5)	98	(49.0)
รวม	148	(74.0)	52	(26.0)	200	(100.0)

Chi - square = 16.197

Significance = .000

จากตารางที่ 16 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระ ด้านระดับการศึกษาของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำ คือ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ร้อยละ 31.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง คือ ระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีหรือสูงกว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรม มากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการศึกษาของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi - square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - square = 16.197 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 แสดงการแบ่งระดับการศึกษาของเจ้าพนักงานตำรวจ และการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว (One tailed test)

การใช้ดุลยพินิจในการทำ วิสามัญฆาตกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
ระดับการศึกษาต่ำ	102	1.3824	.4884
ระดับการศึกษาสูง	98	1.1327	.3409

$$t - \text{test} = 4.177$$

$$df = 198$$

จากตารางที่ 17 การทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ค่า t จากตาราง จึงยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยทำการวิจัย แสดงว่า **เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง**

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยนี้ ในส่วนของระดับการศึกษาของเจ้าพนักงานตำรวจที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม จะเห็นได้ว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง คือ ระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรี หรือสูงกว่า ย่อมเป็นบุคคลที่มีสติปัญญา ไหวพริบค่อนข้างดี มีความรู้ในข้อกฎหมาย ตลอดจนการใช้ดุลยพินิจ การไตร่ตรอง ถึงสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น การตัดสินใจในการที่จะกระทำ หรือยับยั้งการกระทำ จึงมีมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำ คือ ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง จึงจะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมในเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นน้อยกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำ ในสถานการณ์เดียวกัน

สมมติฐานที่ 3 เจ้าพนักงานตำรวจที่มีสถานภาพโสด จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มีสถานภาพสมรสแล้ว

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสของเจ้าพนักงานตำรวจกับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพโสด	69	(34.5)	27	(13.5)	96	(48.0)
สถานภาพสมรส	79	(39.5)	25	(12.5)	104	(52.0)

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	148	(74.0)	52	(26.0)	200	(100.0)

Chi – square = .433

Significance = .309

จากตารางที่ 18 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระด้าน สถานภาพการสมรสของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็น ตัวแปรตาม พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่ร้อยละ 34.5 จะตัดสินใจไม่ ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่มี สถานภาพสมรสแล้ว ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าที่ตัดสินใจ ทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างสถานภาพการสมรสของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการ ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi – square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi – square = 0.433 และค่า Significance = 0.309 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ ว่าตัวแปรทั้งสอง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ การพิสูจน์สมมติฐาน คือ ระหว่างสถานภาพโสด หรือ สมรสแล้ว ของเจ้าพนักงานตำรวจ ค่าทางสถิติ ไม่มีความสัมพันธ์กัน กับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม กล่าวคือ ในเหตุการณ์ อาชญากรรมที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องเผชิญเฉพาะหน้า ที่อาจต้องยิงต่อสู้กับคนร้าย ซึ่งในการ ตัดสินใจดังกล่าว ช่วงเวลาในการใช้ดุลยพินิจจะมีน้อย ในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ความ แตกต่างของสถานภาพการสมรสของเจ้าพนักงานตำรวจในการตัดสินใจ จึงไม่มีผลต่อการใช้ดุลย พินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

สมมติฐานที่ 4   เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งในการทำงานต่ำ จะตัดสินใจทำ
 วิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งในการทำงานสูงกว่า

ตารางที่ 19   แสดงความสัมพันธ์ระหว่างยศ ตำแหน่งของเจ้าพนักงานตำรวจกับการใช้ดุลยพินิจ
 ในการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าพนักงานตำรวจชั้นประทวน (ต่ำกว่า ร้อยตำรวจตรีลงไป)	90	(45.0)	47	(23.5)	137	(68.5)
เจ้าพนักงานตำรวจชั้นสัญญาบัตร (ยศ ร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป)	58	(29.0)	5	(2.5)	63	(31.5)
รวม	148	(74.0)	52	(26.0)	200	(100.0)

Chi – square = 15.597

Significance = .000

จากตารางที่ 19 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระ
 ด้านยศ ตำแหน่งของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็น ตัว
 แปรตาม พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มี ยศ ตำแหน่งต่ำ คือ เจ้าพนักงานตำรวจระดับชั้นประทวน
 ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.0 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญ
 ฆาตกรรม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งสูง คือ เจ้าพนักงานตำรวจระดับชั้นสัญญา
 บัตร ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.0 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญ
 ฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างระดับการศึกษาของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi - square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - square = 15.597 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตารางที่ 20 แสดงการแบ่งชั้น ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าพนักงานตำรวจ และการใช้ดุลยพินิจ ในการทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว (One tailed test)

การใช้ดุลยพินิจในการทำ วิสามัญฆาตกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
ยศ ตำแหน่งในการทำงานต่ำ	137	1.3431	.4765
ยศ ตำแหน่งในการทำงานสูง	63	1.0794	.2725

t - test = 4.092

df = 198

จากตารางที่ 20 การทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ค่า t จากตาราง จึงยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยทำการวิจัย แสดงว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งในการทำงานต่ำ จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งในการทำงานสูงกว่า

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยนี้ ในส่วนของ ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าพนักงานตำรวจที่มีความแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งสูง คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป ย่อมเป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรม ทางด้านวิชาการ การปฏิบัติหน้าที่ในการทำงาน รวมถึง ลักษณะความเป็นผู้นำ ที่มีมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งต่ำ คือ เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ นายดาบตำรวจ ลงมา การตัดสินใจทำ

วิสามัญฆาตกรรมจึงมีความรอบครอบมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งสูง เมื่อพบกับเหตุการณ์อาชญากรรม จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมน้อยกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่งต่ำกว่า ในสถานการณ์เดียวกัน

สมมติฐานที่ 5 เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระยะเวลาการทำงานนาน จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มีระยะเวลาการทำงานน้อย

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาการทำงานน้อย (ต่ำกว่า 10 ปี)	122	(61.0)	40	(20.0)	162	(81.0)
ระยะเวลาการทำงานมาก (สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป)	26	(13.0)	12	(6.0)	38	(19.0)
รวม	148	(74.0)	52	(26.0)	200	(100.0)

Chi - square = .759

Significance = .249

จากตารางที่ 21 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระด้านระยะเวลาในการทำงาน งานปราบปรามอาชญากรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระยะเวลา

การทำงานน้อย คือ ระยะเวลาการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรมต่ำกว่า 10 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.0 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่มีระยะเวลาการทำงานมาก คือ ระยะเวลาการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรมสูงกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ร้อยละ 13.0 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างระยะเวลาในการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi - square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - square = 0.759 และค่า Significance = 0.249 ซึ่งมีค่าสูงกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ดังนั้น จากผลการวิจัยที่ปฏิเสธสมมติฐานของผู้วิจัยในข้อนี้ การพิสูจน์สมมติฐาน ระหว่างระยะเวลาการทำงานน้อย หรือ มาก ของ เจ้าพนักงานตำรวจ จึงไม่มีความสัมพันธ์ในทางสถิติ กับการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรม แสดงให้เห็นว่า ในสถานการณ์เฉพาะหน้าที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องเข้าไปประจักษ์เหตุถึงอาจต้องยิงต่อสู้กับคนร้าย จนถึงขั้นทำวิสามัญฆาตกรรม จากเหตุการณ์ดังกล่าวการตัดสินใจในการที่จะทำวิสามัญหรือไม่นั้น ความแตกต่างของระยะเวลาในการทำงาน ด้านงานปราบปรามอาชญากรรมที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจในการทำวิสามัญฆาตกรรมแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 6 เจ้าพนักงานตำรวจที่เคยทำวิสามัญฆาตกรรม จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมอีกมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยทำวิสามัญฆาตกรรม	19	(9.5)	13	(6.5)	32	(16.0)
ไม่เคยทำวิสามัญฆาตกรรม	129	(64.5)	39	(19.5)	168	(84.0)
รวม	148	(74.0)	52	(26.0)	200	(100.0)

Chi - square = 6.126

Significance = .047

จากตารางที่ 22 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระ ด้านประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เคยทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 9.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi - square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - square = 6.126 และค่า Significance = 0.047 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตารางที่ 23 แสดงการแบ่งประสบการณ์ทำวิสามัญฆาตกรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการใช้
 ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว
 (One tailed test)

การใช้ดุลยพินิจในการทำ วิสามัญฆาตกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
เคยทำวิสามัญฆาตกรรม	31	1.3871	.4951
ไม่เคยทำวิสามัญฆาตกรรม	168	1.2321	.4235

$$t - \text{test} = 1.822$$

$$df = 198$$

จากตารางที่ 23 การทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ค่า t จากตาราง จึงยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยทำการวิจัย แสดงว่า **เจ้าพนักงานตำรวจที่เคยทำวิสามัญฆาตกรรม จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมอีกมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม**

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยนี้ในส่วนของประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจที่แตกต่างกันที่ส่งผล ต่อการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม แสดงให้เห็นว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีประสบการณ์เคยทำวิสามัญฆาตกรรมเมื่อเจอกับเหตุการณ์อาชญากรรมที่อาจต้องทำวิสามัญฆาตกรรม การตัดสินใจในการระงับเหตุอาชญากรรมที่เกิดขึ้นก็จะเลือกใช้การทำวิสามัญฆาตกรรมอีก เนื่องจากมีความกล้าที่จะตัดสินใจอย่างเฉียบขาด และใช้การพิจารณาต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นน้อย อีกทั้งยังมีประสบการณ์ที่เคยทำวิสามัญฆาตกรรมมาก่อนแล้ว เมื่อเทียบกับเจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เคยมีประสบการณ์จริงในการทำวิสามัญฆาตกรรม เจ้าพนักงานตำรวจที่เคยทำวิสามัญฆาตกรรมมาก่อนจะมีแนวโน้มในการทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า

สมมติฐานที่ 7   **เจ้านักงานตำรวจที่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้านักงานตำรวจที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม**

ตารางที่ 24   แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นในการทำวิสามัญฆาตกรรมของ
เจ้านักงานตำรวจกับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

ความคิดเห็นของ เจ้านักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม	98	(49.0)	45	(22.5)	143	(71.5)
ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญ ฆาตกรรม	39	(19.5)	4	(2.0)	43	(21.5)
รวม	137	(68.5)	49	(24.5)	186	(93.0)

Chi – square = 8.371

Significance = .002

จากตารางที่ 24 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระด้านความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ของเจ้านักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรมเป็นตัวแปรตาม โดยใช้ข้อมูลด้านความคิดเห็นต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม เฉพาะ กลุ่มตัวอย่างที่มีเห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นยังไม่แน่ใจต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7 จะขอไม่นำมาพิจารณาในการพิสูจน์สมมติฐานนี้ พบว่า เจ้านักงานตำรวจที่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 49.0 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนเจ้านักงานตำรวจที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 19.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมาก ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างประสบการณ์ในการทำวิสาหมัณฑกรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการตัดสินใจทำวิสาหมัณฑกรรม ด้วยสถิติ Chi - square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - square = 8.371 และค่า Significance = 0.002 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตารางที่ 25 แสดงการแบ่งกลุ่มความคิดเห็นต่อการทำวิสาหมัณฑกรรมของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสาหมัณฑกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว (One tailed test)

การใช้ดุลยพินิจในการทำ วิสาหมัณฑกรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
เห็นด้วยต่อการทำวิสาหมัณฑกรรม	143	1.3147	.4660
ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสาหมัณฑกรรม	43	1.0930	.2939

t - test = 2.945

df = 184

จากตารางที่ 25 การทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ค่า t จากตาราง จึงยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยทำการวิจัย แสดงว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เห็นด้วยต่อการทำวิสาหมัณฑกรรม จะตัดสินใจทำวิสาหมัณฑกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสาหมัณฑกรรม

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยนี้ ในส่วนของความคิดเห็นของเจ้าพนักงานตำรวจที่มีความแตกต่าง จะเห็นได้ว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่เห็นด้วยกับการทำวิสาหมัณฑกรรมว่าเป็นสิ่งที่ยังคงต้องมีอยู่ เพื่อใช้เป็นมาตรการในการปราบปรามอาชญากรรมอย่างหนึ่ง เมื่อต้องพบกับเหตุการณ์อาชญากรรมที่อาจต้องทำวิสาหมัณฑกรรมเพื่อระงับเหตุ การตัดสินใจทำวิสาหมัณฑกรรมจะมีมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสาหมัณฑกรรม คือ

เห็นว่าในการปราบปรามอาชญากรรม แนวทางในการระงับเหตุ นั้นอาจไม่จำเป็นต้องทำวิสามัญฆาตกรรมก็ได้

สมมติฐานที่ 8 เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงสูง จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงต่ำ

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เจ้าพนักงานตำรวจเผชิญ กับการใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ ที่เผชิญกับ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม ต่ำ	76	38.0	17	8.5	93	46.5
ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม สูง	72	36.0	35	17.5	107	53.5
รวม	148	74.0	52	26.0	200	100.0

Chi - square = 9.435

Significance = .001

จากตารางที่ 26 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรด้านระดับความรุนแรงของอาชญากรรม กับ การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจ ในการทำ

วิสามัญฆาตกรรม เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับระดับความรุนแรงของอาชญากรรมระดับส่วนใหญ่ร้อยละ 38.0 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับระดับความรุนแรงของอาชญากรรมระดับสูงส่วนใหญ่ร้อยละ 36.0 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi - square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi - square = 9.435 และค่า Significance = 0.001 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตารางที่ 27 แสดงการแบ่งระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เจ้าพนักงานตำรวจเผชิญ กับการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว (One tailed test)

ระดับความรุนแรงของอาชญากรรม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมต่ำ	148	2.5833	.5211
การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมสูง	52	2.3141	.5023

$$t - test = 3.235$$

$$df = 198$$

จากตารางที่ 27 การทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ค่า t จากตาราง จึงยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยทำการวิจัย แสดงว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงสูง จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงต่ำ

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยนี้ ซึ่งมีความเห็นว่าระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เจ้าพนักงานตำรวจเผชิญในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าในเหตุการณ์ที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องเข้าไประงับเหตุ การพิจารณาระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยหนึ่งในการใช้ดุลยพินิจที่จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ทฤษฎีการยับยั้งการกระทำผิด ทีโอ (Thio, 1988) กล่าวไว้ว่ายิ่งเพิ่มความรุนแรงในการลงโทษมากเท่าใด อาชญากรรม และการกระทำผิดก็จะมีน้อยลงเท่านั้น แสดงว่าหากเกิดอาชญากรรมในระดับความรุนแรงสูง การปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวก็ต้องใช้มาตรการที่เฉียบขาดจนอาจถึงขั้นทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงต่ำที่เจ้าพนักงานตำรวจต้องเผชิญ

สมมติฐานที่ 9 เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจตามกฎหมาย ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจในการทำวิสามัญฆาตกรรม

การใช้ดุลยพินิจของ เจ้าพนักงานตำรวจ	การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม				รวม	
	ไม่ทำ	ร้อยละ	ทำ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่าง ไม่เคร่งครัด	71	35.5	43	21.5	114	57.0
ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่าง เคร่งครัด	77	38.5	9	4.5	86	43.0
รวม	148	74.0	52	26.0	200	100.0

Chi - square = 16.520

Significance = .000

จากตารางที่ 28 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรด้านการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตำรวจ ในการทำวิสามัญฆาตกรรม เป็นตัวแปรตาม พบว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.5 จะตัดสินใจไม่ทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า ที่ตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม ของเจ้าพนักงานตำรวจ กับ การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม ด้วยสถิติ Chi – square ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ได้ค่า Chi – square = 16.520 และค่า Significance = 0.000 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสอง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ตารางที่ 29 แสดงการแบ่งขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมายของ เจ้าพนักงานตำรวจ กับ การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรม เพื่อทดสอบสมมติฐานแบบทางเดียว (One tailed test)

ขอบเขตการใช้อำนาจตามกฎหมาย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมต่ำ	148	3.5176	.5089
การตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมสูง	52	3.2000	.4947

$$t - \text{test} = 3.899$$

$$df = 198$$

จากตารางที่ 29 การทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test ค่า t ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า ค่า t จากตาราง จึงยอมรับสมมติฐานที่ผู้วิจัยทำการวิจัย แสดงว่า **เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด**

จากผลการวิจัยที่ยอมรับสมมติฐานของผู้วิจัยนี้ สอดคล้องกับที่ สมยศ เชื้อไทย (อ้างถึงใน วรเกียรติ นวลสุวรรณ, 2539: 25) ในส่วนการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าพนักงานตำรวจที่แตกต่างกันมีผลต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม แสดงให้เห็นว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่ยึดมั่นต่อข้อกำหนดที่รัฐได้ให้อำนาจไว้ในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมนั้น การใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมจะพิจารณาถึงความถูกต้อง ชอบเขต ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่บทบัญญัติกฎหมายกำหนดไว้ รวมถึงคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนซึ่งสิทธิความเป็นมนุษย์ ตามแนวคิดของสำนักกฎหมายธรรมชาติ มีแนวคิดที่ว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาเสมอภาคกัน มีสิทธิเสรีภาพด้วยกันทุกคน โดยที่คนใดคนหนึ่งจะมาล่วงละเมิดมิได้ และเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะบัญญัติกฎหมายให้สอดคล้องกับสิทธิธรรมชาตินี้ ซึ่งเมื่อพิจารณาในด้านกฎหมายและสิทธิมนุษยชน เจ้าพนักงานตำรวจที่มีความเคร่งครัดในการใช้อำนาจตามกฎหมาย จะมีแนวโน้มในการยับยั้งการตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เคร่งครัดในการใช้อำนาจตามกฎหมาย ในสถานการณ์เดียวกัน

ตารางที่ 30 แสดงผลสรุปสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. เจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุน้อย จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่าเจ้าพนักงานตำรวจที่มีอายุมาก	✓	
2. เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำ จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง	✓	
3. เจ้าพนักงานตำรวจที่มีสถานภาพโสด จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีสถานภาพการสมรสแล้ว		✓
4. เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง ในการทำงานต่ำ จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มียศ ตำแหน่ง ที่สูงกว่า	✓	
5. เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระยะเวลาการทำงานมาก จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่มีระยะเวลาการทำงานน้อย		✓
6. เจ้าพนักงานตำรวจที่เคยทำวิสามัญฆาตกรรม จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมอีก มากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิสามัญฆาตกรรม	✓	

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
7. เจ้าพนักงานตำรวจที่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ไม่เห็นด้วยต่อการทำวิสามัญฆาตกรรม	✓	
8. เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงสูง จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่เผชิญกับอาชญากรรมที่มีระดับความรุนแรงต่ำ	✓	
9. เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างไม่เคร่งครัด จะตัดสินใจทำวิสามัญฆาตกรรมมากกว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ใช้อำนาจตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	✓	